

„Bankinspektøren kan, når forholdene iøvrigt taler derfor, give tilladelse til, at der ved opgørelsen af en banks gælds- og garantiforpligtelser med henblik på banklovens § 13 bortses fra garantiforpligtelser overfor kreditforeninger for forskudslån i henhold til § 28 i lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger, jfr. lov nr. 78 af 15. marts 1949“.

§ 4.

Denne lov, der ikke gælder for færøerne, træder i kraft den 1. januar 1949.

Bemærkninger til lovforslaget

Midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker forlængedes ved lovanordning nr. 96 af 9. marts 1945, jfr. lov nr. 297 af 22. juni 1945 om lovanordninger under ministeriet for handel, industri og søfart, for tiden indtil udgangen af marts måned 1946, og ved lov nr. 128 af 30. marts 1946 indtil udgangen af marts måned 1947. Ved lov nr. 71 af 15. marts 1947 blev loven forlænget til udgangen af marts måned 1948, dog at de i lovens § 1 angivne procenter for bindingen blev reduceret med ca. 50 pct., og med denne ændring blev loven yderligere forlænget ved lov nr. 106 af 23. marts 1948 til udgangen af december måned 1948.

I den senere tid har bankernes kassebeholdninger, der iøvrigt gennem længere tid har været dalende, været stærkt nedadgående, og flere banker har allerede haft vanskeligheder på grund af de gældende bindingsregler. Det må påregnes, at der i den kommende tid vil blive trukket i stigende tempo på pengeinstitutterne til dækning af det pengebehov, som nødvendigvis må dækkes til finansiering af importen og til andre formål.

Udnyttelsen af det i den internationale bank optagne lån og af „Marshall-hjælpen“ vil lægge beslag på betydelige beløb fremover; efter regeringens skøn vil det ikke være muligt for pengeinstitutterne at stille de nødvendige kreditmidler til rådighed, dersom de gældende bindingsregler ikke lempes. Selv om der i de første måneder af året 1949 forfalder statslån til udbetaling her i landet til et beløb af ca. 225 mill. kr., hvilket beløb formentlig i det væsentlige vil gå ind i banker og sparekasser vil det efter regeringens opfattelse dog være nødvendigt, at der stilles nye midler til rådighed til finansiering af pengebehovet.

Under disse omstændigheder har man fundet, at det vil være nødvendigt at lempe de hidtil gældende bindingsregler, og man foreslår derfor bindingerne reduceret med ca. 50 pct. I denne forbindelse henviser man til de som bilag til lovforslaget optrykte skrivelser fra Danmarks nationalbank.

Efter de fra banktilsynet modtagne oplysninger udgør de pr. ultimo oktober 1948 bundne beløb ca. 720 mill. kr.

Medens bindingen i den gældende lov beregnes dels på grundlag af de forskellige indlånsgruppers stigning siden ultimo august 1938 (for nogle gruppers vedkommende 31. december 1942), dels på grundlag af de absolutte beløb, foreslår man, at bindings-satserne nu sættes i forhold alene til de absolutte beløb på de forskellige konti. Denne ændring vil medføre betydelige administrative lettelser både for bankerne og for banktilsynet.

Det foreslås endvidere, at grænsen for anvendelsen af lovens bindingsregler sættes op fra 1 mill. kr. til 5 mill. kr. Herved vil ialt 21 banker falde uden for lovens regler og bindingen for de banker, hvis balance ligger mellem 1 og 5 mill. kr., udgør efter de nugældende regler kun 5,6 mill. kr., således at det administrative arbejde, der er forbundet med gennemførelsen af lovens regler for disse banker og kontrollen hermed, næppe står i rimeligt forhold til det beløb, der bindes.

Forslagets regler vil medføre en binding af ca. 370 mill. kr., altså lidt mere end halvdelen af det nu bundne beløb. Bindingen af kassebeholdninger i sparekasser vil efter det samtidig forelagte lovforslag herom udgøre ca. 40 mill. kr.

Med hensyn til den foreslåede ændring til lovens § 6 skal det oplyses, at bankernes